

1. І наблизилися Давидові дні до смерти, і він наказав своєму синові Соломонові, говорячи:

2. Ось я йду дорогою всієї землі, а ти будеш міцний та станеш мужем.

3. І будеш ти стерегти накази Господа, Бога свого, щоб ходити Його дорогами, щоб стерегти постанови Його, заповіді Його, та устави Його й свідчення Його, як писано в Мойсеевім Законі, щоб тобі щастило в усьому, що будеш робити, і скрізь, куди звернешся,

4. щоб виповнив Господь слово Своє, яке говорив мені, кажучи: Якщо сини твої будуть стерегти дороги свої, щоб ходити перед лицем Моїм у правді всім своїм серцем та всією душею своєю, то, сказав: Не буде переводу нікому від тебе на троні Ізраїлевім!

5. А також ти знаєш, що зробив мені Йоав, син Церуїн, що зробив він двом провідникам Ізраїлевих військ, Авнерові, Неровому синові, та Амасі, синові Єтеровому. Він повбивав їх, і пролив военну кров у час миру, і поплямив воєнною кров'ю свого пояса, що на стегнах його, та сандалі свої, що на ногах його.

6. І ти зробиш за своєю мудрістю, і не даси знизитися сивині його мирно до шеолу.

7. А синам гілеадянина Барзіллая зробиш ласку, і нехай вони будуть серед тих, що їдять за твоїм столом, бо вони отак прийшли до мене, коли я втікав перед Авесаломом, твоїм братом.

8. А ось з тобою Шім'ї, Герин син, веніаминівець із Бахуріму. А він прокляв був мене гострим прокляттям того дня, коли я йшов до Маханаїму. Та він прийшов до Йордану стрінати мене, і я присягнув йому Господом, говорячи: Не заб'ю тебе мечем!

9. А тепер не прощай йому, бо ти муж мудрий, і знатимеш, що зробити йому, і ти сивину його зведеш у крові до шеолу.

10. І спочив Давид з батьками своїми, і був похований у Давидовім Місті.

11. А дні, що Давид царював над Ізраїлем, сорок літ: у Хевроні царював він сім літ, а в Єрусалимі царював тридцять і три роки.

12. І сів Соломон на троні Давида, батька свого, і його царювання було дуже міцне.

13. І прийшов Адонія, син Гаггитин, до Вірсавії, Соломонової матері, а вона сказала: Чи прихід твій з миром? І він відказав: З миром.

14. І сказав: Справа в мене до тебе. А вона відказала: Говори!

15. І він сказав: Ти знаєш, що моє було це царство, і на мене звернув увесь Ізраїль своє обличчя, щоб мені царювати. Та відійшло царство, і досталось моему братові, бо від Господа це сталося йому.

16. А тепер одне бажання жадаю я від тебе: Не відмовляй мені! А вона сказала йому: Говори!

17. І він сказав: Скажи цареві Соломонові, бо він не відмовить тобі, щоб він дав мені шунаммітку Авішаґ за жінку.

18. І сказала Вірсавія: Добре, я скажу про тебе цареві.

19. І прийшла Вірсавія до царя Соломона, щоб сказати йому про Адонія. А цар устав назустріч їй, і вклонився їй, та й сів на своєму троні. І поставив він трона й для царевої матері, і вона сіла по правиці його.

20. І сказала вона: Одне мале жадання бажаю я від тебе, не відмов мені. І сказав їй цар: Жадай, мати моя, бо я не відмовлю тобі.

21. І сказала вона: Нехай шунаммітка Авішаґ буде дана братові твоєму Адонії за жінку.

22. І відповів цар Соломон та й сказав своїй матері: І нащо ти просиш шунаммітку Авішаґ для Адонії? Та попроси для нього й царства, бо він брат мій, старший від мене, і для нього, і для священника Евіятара, і для Йоава, Церуїного сина!...

23. І присягнув цар Соломон Господом, говорячи: Так нехай зробить мені Бог, і так нехай додасть, коли не на душу свою говорив Адонія це слово...

24. А тепер, як живий Господь, що міцно поставив мене й посадовив мене на троні мого батька Давида, і що зробив мені дім, як говорив був, сьогодні буде вбитий Адонія!

25. І послав цар Соломон через Бенаю, Єгоядиноного сина, і він уразив його, і той помер...

26. А священникові Евіятарові цар сказав: Іди до Анатоту на поля свої, бо ти чоловік смерти, а цього дня не вб'ю тебе, бо носив ти ковчега Владики Господа перед обличчям батька мого Давида, і що терпів ти в усьому, в чому терпів мій батько.

27. І вигнав Соломон Евіятара, щоб не був священником для Господа, щоб виповнилося слово Господнє, яке говорив у Шіло на дім Ілїїв.

28. А звістка про це прийшла аж до Йоава, бо Йоав схилився до Адонії, а до Авесалома не схилився. І втік Йоав до Господньої скинії, і схопився за роги жертівника...

29. І донесено цареві Соломонові, що Йоав утік до скинії Господньої, і ось він при жертівнику. І послав Соломон Бенаю, Єгоядиноного сина, говорячи: Іди, урази його!

30. І ввійшов Беная до Господньої скинії, та й сказав до нього: Так сказав цар: Вийди! А той відказав: Ні, я тут помру! І передав Беная цареві це слово, говорячи: Так сказав Йоав, і так відповів мені.

31. І сказав йому цар: Зроби, як я говорив, і врази його. І поховаєш його, і здіймеш невинну кров, що Йоав пролив був, з мене та з дому мого батька.

32. І нехай оберне Господь його кров на його голову, що він уразив був двох мужів справедливих та ліпших від нього, і повбивав їх мечем, а батько мій Давид того не знав: Авнера, Нериного сина, провідника Ізраїлевого війська, та Амасу, сина Єстеревого, провідника Юдиного війська.

33. І нехай звернеться їхня кров на голову Йоава та на голову насіння його навіки. А Давидові й насінню його та дому його й трону його нехай буде мир від Господа аж навіки.

34. І пішов Беная, Єгоядин син, і вразив його, та й убив його. І був він похований у своїм домі в пустині.

35. А цар, замість нього, настановив над військом Бенаю, Єгоядиноного сина, а священника Садока цар настановив замість Евіятара.

36. І послав цар, і покликав Шімї та й сказав йому: Збудуй собі дім в Єрусалимі, й осядеш там, і не вийдеш звідти ані сюди, ані туди.

37. І буде того дня, як ти вийдеш і перейдеш потік Кедрон, то щоб ти добре знав, що конче помреш. Кров твоя буде на голові твоїй!

38. І сказав Шім'ї до царя: Добра це річ. Як наказав пан мій цар, так зробить раб твій. І сидів Шім'ї в Єрусалимі багато днів.

39. І сталося в кінці трьох років, і втекли двоє рабів Шім'ї до Ахіша, Маахіного сина, гатського царя. І донесли Шім'ї, говорячи: Ось раби твої в Гаті!

40. І встав Шім'ї, й осідлав осла свого та й подався до Ахіша, щоб пошукати своїх рабів. І пішов Шім'ї, і привів своїх рабів з Гату.

41. А Соломонові донесено, що Шім'ї пішов з Єрусалиму в Гат і вернувся.

42. І послав цар, і покликав Шім'ї та й сказав до нього: Чи ж я не заприсяг тебе Господом, і не взяв свідка проти тебе, говорячи: Того дня, коли ти вийдеш і підеш туди чи сюди, щоб ти добре знав, що конче помреш? І ти сказав мені: Добра це річ, що я чув.

43. І чому ти не додержувався Господньої присяги та наказу, що я наказав був тобі?

44. І сказав цар до Шім'ї: Ти знаєш усе те зло, і знало твоє серце, що зробив ти Давидові, батькові моєму. І поверне Господь твоє зло на твою голову.

45. А цар Соломон благословенний, а Давидів трон буде стояти міцно перед Господнім лицем аж навіки.

46. І цар наказав Бенаї, Єгоядиному синові, і той вийшов і вразив його, і він помер. І царство зміцніло в Соломоновій руці.

